

odboru, naj bi se bolj oziral na gospoda župana in občane sploh, kakor pa na posamezne uslužbenke, kateri nam niso v korist. Tretjokrat je sklican odbor na 4. majnik k volitvi. Bomo videli, kaj bo.

Najboljše in najlepše za občino bi bilo, da ostane še pod prejšnjim vodstvom. Gospoda župana pa tudi lepo prosimo, da še sprejme to častno mesto nazaj, ker ima kmečko ljudstvo posebno zaupanje do njega. Odborovo večino pa tudi prosimo, naj gosp. župana podpira v njegovih težavnih poslih. Nahajajo se nekatere osebe po trgu, ki se hočejo norčevati iz kmetov, ki se vtikajo v občinske razmere, a te bi pa opomnili na pregovor, ki pravi: Kdor preveliko govori, naj gleda, da se v jezik ne vgrizne. Nič se ne prenaaglite, mogoče je, da tudi nam kmetom že »zora puca, bit' če dana.«

Ormož-okolica. (Zahvala). V pretekli zimi ustanovila se je na novi slovenski soli ormoške okolice šolarska kuhinja in sicer v tolikem obsegu, da je bilo mogoče skozi štiri mesece vsak šolski dan opoldne priskrbeti 80 revnim in oddaljenim otrokom toplo kosilce.

Za ta blagi namen so darovali g. dr. Omulec, odvetnik v Ormožu 26 K; č. g. Kubinek, kaplan v Ormožu 18 K; g. dr. Kristan, zdravnik v Ormožu 16 K; g. dr. Presker, sodnik v Ormožu 10 K; g. Gomzi, gostilničar v Ormožu 10 K; g. dr. Gersak, bilježnik v Ormožu 5 K; č. g. Stiberc, župnik v pok. v Pušincih 5 K; g. Šepec, trgovec v Ormožu 5 K; č. g. Gliebe, župnik v Ormožu 4 K; g. Pernat, koncipijent v Ormožu 2 K; g. Jerše, davkarski pristav v Ormožu 2 K; gosp. Gera Magdič, mlinarica v Pavlovcih 2 K; g. Kandrič, gostilničar v Ormožu 2 K; g. Horvat, mlinar v Pušincih 2 K; g. Topolovšek, klepar v Ormožu 2 K; g. Kovačič, posestnik v Ormožu 1 K. Denarni prispevki znašali so torej 112 K.

Razun tega so darovali različna živila iz Ormoža: gg. dr. Omulec, dr. Gersak, Gomzi, Mikl, Šepec, Kandrič, Haler in Jozefa Magdič; iz Hardeka: gg. M. Stanič, Hanzelič, J. Vaupotič in A. Žinko; iz Pavlove: gg. A. Šošarič in M. Keček; iz Pušinc: gg. A. Horvat in L. Bezjak; iz Dobrave: g. J. Vaupotič.

Končno so še opoldne otroke domov na obed vzeli gg.: dr. Omulec, dr. Presker, Jozefa Magdič, vsi trije učitelji in šolski sluga L. Meško.

Vsem tem blagim darovateljem in podpornikom prepotrebne šolarske kuhinje izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo.

Ormož-okolica, dne 28. aprila 1902.
Martin Stanič, načelnik, Jos. Rajšp, šol. vodja.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Letošnja spomlad. Sv. Jurij je storil letos popolnoma svojo dolžnost, katero mu nalaga ljudski pregovor.

On pomlad v deželo prinesel je,
vso zemljo z zelenjem potresel je.

Še celo več je storil sv. Jurij, kakor pričakujejo ljudje, prišel je v naše kraje ne z zeleno, ampak s pisano suknjo. Toda zima se je kruto maščevala, da jo je pregnal tako zgodaj iz naših dežel. Poslala je skrivoma nazaj svoje otroke, sneg in mraz. V ponedeljek zjutraj je bilo videti prve sledove snega, v torek pa je celo pravilno snežilo. V strahu in trepetu živi te dni naš kmet. Danes še gleda vse v divnem cvetju in bujnem razvoju, a čez noč — mogoče — bo vse uničeno. Bog obvaruj!

Imenovanje. Okrajnim glavarjem mariborskim je imenovan gospod namestniški svetovalec Marija grof Attems, dosedaj vodja ptujskega okrajnega glavarstva.

Društvo „Naprej“ v Celju je 27. t. m. zborovalo v Narodnem domu. Zborovanje je otvoril predsednik dr. Karlovšek z običajnim pozdravom na došle. Navzočih je bilo do

300 oseb, med tem polovico kmetov iz okolice. Tajnik Ivan Rebek je poročal o delovanju društva v preteklem letu, blagajnik Ivan Likar o blagajničnem prometu. Po končanem društvenem poročilu se oglasi k besedi notar Baš. Naznani, da je bil v zadnji številki lista »Naš Dom« na tak način napadan, da je vsled tega primoran iz društva izstopiti, ako se današnji zbor ne izreče, da je trditev v »Našem Domu« neresnična, (klici: »je neresnična!«) in da dela »Naš Dom« škodo slovenski politiki (klici: »dela škodo!«). — To je bila za nekatere liberalno navdahnjene ugodna prilika, da so prišli s »pereat«-klici na dan. — Na večino navzočih kmetov naredilo je to neugoden utis, nekateri so bili naravnost razžaljeni. Slišal sem opazko: da »zaradi jednega članka se ne sme obsoditi celega lista«, »ako bomo začeli sami proti sebi ruvati, se vse neha« in: »sedaj se bomo začeli še sami med seboj prepirati«, — a do glasnega ugovaranja — menda radi ljubega miru — ni prišlo. — Predsednik Karlovšek pozval je za tem zborovalce, da dajo notarju Bašu zadoščenje s tem, da mu izrečejo popolno zaupanje. (Klici: »Živijo notar Baš!«) — Govoril je potem g. Rebek ter pozivljaj kmete, da naj bodo odločni narodnjaki, naj svojo narodno samozavest povsod kažejo in naj ne pustijo sramotiti svoj materni jezik. — Dr. Dečko je pošteno ožigosal grdo počenje naših narodnih nasprotnikov, ki se nam prilizujejo le, kadar potrebujejo naše podpore, drugače pa pometajo z nami, kakor s svojimi hlapci. Kot siromaki so prišli k nam si kruha iskati, čisto ponižni so bili. Ko pa so skozi nas obogateli, postali so preširni in ošabni ter začeli gospodovati in zapovedovati. Toda slovensko ljudstvo vstaja, začelo se je družiti in organizovati ter se posluževati gesla »svoji k svojim«. In vspehi se že kažejo. Edna nemška tvrdka za drugo propada, med tem ko naši trgovci lepo vspevajo. Z združenjem dosežejo se velike stvari; z združenjem vseh slovanskih poslancev dosegli smo sijajno zmago glede slovenske gimnazije, katero so nam hoteli Nemci ugrabiti, z združenjem doseglo je društvo vpeljavo nove mere pri oddaji mleka in doseglo bo še marsikatero lepe vspehe. Edina naša rešitev je organizacija naših stanov. Le na ta način otrsli se bomo tujega jarma, kakor so se ga otrsli že pred nami bratje Čehi. Dr. Karlovšek zaključil je zborovanje s pripombo, da bode društvo zanj prirejalo pogostoma enaka zborovanja po vaseh v okolici Celja. Ves shod vršil bi se bil v najlepšem sporazumljenju in slogi, da bi ne bilo zopet nesrečnega notarja Baša. Tukajšnji Slovenci živo obžalujejo, da je ta prepis nastal, ki ako se ne poravnava v pravem času, utegne postati osodepoln za štajerske Slovence. Pa tukaj gojijo upanje, da se cela stvar poravnava. — Opomba uredništva: Na ta način gotovo ne! Ker nam je došlo poročilo v zadnjem trenutku, odlagamo za danes nadaljne pripombe!

Umrli je v Mariboru g. Vencelj König, posestnik lekarne »k Mariji pomagaj« v graškem predmestju.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Računi pri nemški hranilnici in posojilnici v Št. Lenartu se ne vjemajo prav. Zmanjkalo je vsaj okoli 140.000 K. Kontrolor in knjigovodja obenem (!!) je bil pri hranilnici med Nemci visoko spoštovani, Slovencem skrajno sovražni umrli župan Mravljak, brat mariborskega advokata dr. Ernsta Mravljaka. Zdaj se vršijo natančnejše preiskave. Mi hočemo počakati, kaj se bo dognalo, potem bomo govorili. Nemški utarji po Spodnjem Štajerskem so silno potrti vsled tega dogodka v Št. Lenartu!

Pri Sv. Kunigundi na Pohorji je minoli ponedeljek 27letni mladenič Anton Gričnik zavoljo popravila nesel neko orodje kovaču. Pri kovačnici sta se on in neki že prileten žagar začela šaliti, in pri tem je mož z železnim kolom, ki ga je ravno držal v

roki, po nesreči mahnil ter zadel v desno nogo mladeničevo, da se je kost pri sredini litke ali meče popolnoma prelomila. Hitro poklicani zdravnik je kosti vravnal, a revež seveda čuti bolečine; trpi pa trpin potrpežljivo.

Izpitni učiteljske usposobljenosti na tukajšnjem c. kr. učiteljsku so se začeli danes 1. majnika in bodo trajali do 7. majnika. Oglasilo se je le 6 gg. učiteljev, oziroma gc. učiteljic.

Osebnost. Tehnični vodja državnih del za pokončavanje trtne uši gosp. Franc Matjašič je imenovan vinorejskim nadzornikom I. razreda s sedežem v Gradcu.

Premeščenje. Finančni minister je iz službenih ozirov premestil c. kr. geometra Em. Martinyja iz Celja v Maribor. Njegov namestnik je novoimenovani c. kr. geometer R. Verbič; svoj sedež pa ima v Konjicah in ne več v Celju.

Osemdesetokrat godoval je letos g. Jurij Napotnik v Konjicah. Ob tej priložnosti so svojega očeta-godovnjaka »na Jurijevo« obiskali mil. gospod knezoškof iz Maribora. Oba skupno sta med ostalim obiskala obe cerkvi in grob zvečene tovarisice, oziroma matere. — Duševno in telesno krepkemu jubilarju ljubi Bog daj še mnoga, mnoga leta obhajati Jurijevo!

Iz Savinjske doline se z dne 26. poroča: Če nas ljubi Bog obvaruje mraza in poznejših ujim se kaže v vsej Savinjski dolini prav dobra letina. Sadja, vina in žita se obilo obeta; tudi hmelj se že prav lepo razvija. Drevje je vse v cvetju. Druga leta imel je sv. Jurij komaj zelen plašč, letos ima pa kakor v maju s cvetjem posutega.

Oddaja lova. Sledeče lovske okolice bodejo na spodaj naznanjenih mestih in dneh na 8 let, to je od 1. julija 1902, do 1. julija 1910 po dražbi oddane. V uradu ces. kr. okrajnega glavarstva v Mariboru dne 10. junija 1901 ob 9. uri dopoldne Dobrenj, Sv. Ilj. Jelovec pri Kamnici, Janžovska gora, Kaniža, Karčovina, Št. Kunič, Polička vas, Ravnica, Slemen, Svičina, Vukovski dol, Vrtički vrh in Cirknica; dne 11. junija 1902 ob 9. uri dopoldne: Grušova, Jarenina, Št. Jakob, Št. Marjeta na Pesnici, Št. Martin pri Vurbergu, Št. Peter, Dolnji Duplek, Vosek, Gornji Boč in Ciglenci. C. kr. okrajno glavarstvo Maribor, dne 18. aprila 1902.

Tisoč psov pokončali so v zadnjih tednih po Štajerskem in Koroškem radi stekline. Nad 70 ljudi je bilo popadenih, od teh jih je mnogo umrlo. Pasji kontumac je sedaj proglašen za vse kraje od Beljaka do Semeringa.

Iz šole. Učiteljem je imenovan na soli v Pišecah začasni učitelj g. Rudolf Kalan istotam, na dvojezično ljudsko šolo v Brežicah pride za učiteljico učitelj. gđc. J. Sorič iz Teharij. Za učiteljico na ljudski soli v Bučah je imenovana učiteljica gđc. Roza Preskar. Definitivni učitelj gosp. Gustav Potočnik v Petrovčah, okraj Celje, gre v stalni pokoj.

St. Pavel pri Preboldu. Preteklo soboto je tukaj umrl mož v najboljših letih, ker se je preveč žganja napil. Umrli je nagloma in nepreviden. Mož je bil sicer dober kristjan, je redno obiskaval službo božjo in tudi pri popoldanski službi božji si ga večkrat videl. Pa to slabost je imel, da je rad žganje pil, in ta ga je spravila v prerani grob.

Pot je zgrešil. V ponedeljek, dne 14. aprila t. l. se je vračal iz Radgone 49letni Valentin Štelcar, posestnik iz Kraljevec, župnijske Sv. Jurija ob Ščavnici. Na potu je najbrž zašel, ker do sedaj je vse poizvedovanje domačih zastoj. Mož je šantav, male velikosti, okrogloliččen, sivih oči, rumenočrni las, obrat, slab in bolehen, ter medlega, bledega obraza. Obleden je bil v snažno, črno, dolgo suknjo, sive hlače in črni telovnik. Na nogah je imel obute goveje čevlje in palico v roki. Kdor bi znal za moža, ali ga videl, ali kje našel,

se lepo prosi, naj to nemudoma naznani pod naslovom: Jera Štelcar v Kraljevcih, pošta Sv. Jurij ob Ščavnici.

„Dijaški dom“ v Celju. »Dijaška kuhinja« v Celju je kupila za nameravani »Dijaški dom« zemljišče Gugenmossovo s hišo vred za 61.000 K. Posestvo je jako obširno in se nahaja na njem park, drevored in drsališče.

V Slovenjem Gradcu nimajo nobene slovenskega odvetnika. Kakor se nam poroča, delajo Slovenci na to, da pridobijo za Slov. Gradec slovenskega odvetnika. Gotovo bo potem marsikomu greben padel!

Pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah je umrla dne 26. aprila Barbara Sinko, mati ondotežnega č. gosp. župnika, v 84. letu svoje starosti. Sprevod, katerega se je udeležila velika množica ljudstva, je vodil mil. gospod prošt ptujski, Josip Flek. Blagi pokojnici svetila večna luč!

Slovenski vojak — morilec. Gostilničar Wolf iz Francovih varov je popival v Pragi v družbi vojakov. Potem je izginil in našli so ga umorjenega v nekem jarku ob praških Hradčanih. Preiskava je dognala, da je morilec vojak pri trainu Franc Toutzka iz Št. Jakoba pri Mariboru. Dogovoril se je s svojima tovarišema Telkom in Etzowskim z Wolfom za sestanek na Hradčanih. Ta trojica je sklenila Wolfa umoriti. Ko je Wolf prišel v jarek, ga je Toutzka omamil s kamenjem in ga potem ubil. Ko so vojaki oropali svojo žrtev, so zbežali. Nagrado, ki je bila razpisana za onega, ki naznani morilca, dobi neka deklica, s katero je Toutzka veliko oropane denarja zapravil. Vsi trije storilci so bili že dolgo časa pri vojaki in so že vsi predkaznovani. Pri Toutzki so dobili hotelirju Wolfu oropane stvari.

Deželni zbor štajerski se skliče za dni 3. 4. in 5. maja h kratkemu zasedanju, da dovoli graškemu mestu 14 milijonov posojila in da prevzame dežela tudi za to posojilo jamstvo. Ali se slovenski poslanci udeležijo tega zasedanja, še ne vemo.

Šmarje pri Jelšah. Dne 3. marca t. l. novoizvoljeni občinski zastop za okolico Šmarje pri Jelšah je v svoji prvi plenarni seji dne 27. aprila t. l. enoglasno sklenil in vposlal naslednjo zahvalo našim poslancem: »Občinski zastop okolice Šmarje pri Jelšah v svoji seji dne 27. aprila 1902 izreka svojo najudanejo zahvalo vsem državnim poslancem, ki so tako složno in častno odbili naskok naših nasprotnikov na celjsko slovensko gimnazijo.« Kakor slišimo, je baže nedavno »Slov. Narod« naznanil, da je nameravalo znano »Slovensko kmetsko društvo« prirediti v Šmarju pri Jelšah v nedeljo dne 27. aprila t. l. javno društveno zborovanje. Na dnevnem redu bi bilo tudi celjsko vprašanje. Kako se je to baže napovedano zborovanje obneslo in ali se je sploh zborovalo, nam ne vedo tukaj niti najbližnji sosedje ničesar povedati.

Pasji kontumac je razglašen, kakor po celem Spodnjem Štajerskem, tako tudi v kozjanskem okraju za tri mesece. Razglas pa se je nabil samo v nemškem jeziku tako-le: »Hier ist Hunde-Contumaz.« Čudno, kakor da bi bili tukaj samo Nemci z nemškimi psi. Čudno pa vendar resnično, da se tudi v Kozjem še vedno nemščina šopiri vsled par privandranih Nemcev, katere lahko presteješ na prstih ene roke. Tako ne sme naprej!

Iz Zdol pri Kozjem. Mesec april je bil prav lep in krasen. Sadno drevje je v najlepšem cvetju, kar obeta mnogo sadja. Dne 21. aprila je bila nevihta z gromom in ploho. Dne 24. aprila pa je padla močna slana, tako da se je bilo bati, da nam je posmodila lepe trsove mladice, ki so se že prav lepo razvile in nam obetajo mnogo zlatega grozdja. Ljubi Bog nas obvaruj vseh vremenskih nezdod.

Cerkvene stvari.

Birmovanje v Kostrivnici rogačke dekanije se bo opustilo, ker so se med otroki pokazale ošpice, ki je nalezljiva bolezen.

Župnijski izpit delajo te dni č. gg.: Jožef Mihalič, kapelan pri Sv. Križu na Murskem polju, Mihael Šket, provizor v Ribnici, Anton Drofenik, kapelan pri Sv. Andražu v Slov. goricah, Franc Kozelj, kapelan v Središču in Jožef Musi, kapelan pri Sv. Martinu v Rožni dolini.

Orglarski šoli v Celju so darovali č. gg. duhovniki: A. Hajšek kanonik v Slov. Bistrici 7 K, Fr. Ogradi opat tukaj 10 K, I. Gunčar župnik na Vurbergu 4 K, I. Kolar župnik na Kebelju 14 K, dr. Sernec 20 K, dr. Dečko 10 K, č. gg. kaplana Grobelšek in Požar v Slov. Bistrici 3 K. — Torej lepa hvala imenovanim dobrotnikom, ker podpirajo glasbeno umetnost na domačih tleh. — Karol Bervar, vodja.

Cecilijansko društvo za lavantinsko škofijo je imelo dne 24. aprila v prostorih katol. del. doma izvanredni občni zbor. Povod temu zboru so bila nova društvena pravila. Odbornikom se izvolijo gg. kanonik Majcen, dr. Bezjak, revident Štraki, korvikarja Markošek in Trop, profesor Vreže in stolni organist Wagner; namestnikom pa veroučitelj A. Čizek in stolni kaplan Bohak. Po predlogu g. Štrakla se soglasno sprejmejo sledeče resolucije: 1. Cecilijansko društvo priporoča č. cerkvenim predstojništvom, da se pri sprejemanju orgljavcev ozirajo le na spričevala orglarskih šol, ki so ustanovljene v duhu cecilijanskega petja in z dovoljenjem kn. šk. ordinarijata. 2. V prospeh pravičnega cerkvenega petja se najtopleje priporoča edino slovensko strokovno glasilo »Cerkveni Glasbenik«. 3. Za uspešno gojenje cerkvenega petja je neobhodno potrebno, da se čim prej uredi in zboljša organistom plača. Zato Cecilijansko društvo pozdravlja ustanovitev »podpornega društva za organiste« in pristopi temu društvu kot ustanovnik. Po poročilih nekaterih listov se je ustanovila v Mariboru orglarska šola; Cecil. društvo izjavlja, da ni z isto v nobeni zvezi. Predlagalo se je še marsikaj, kako bi bilo mogoče povzdigniti cerkveno petje. Osebito bi morali že obstoječi cerkveni zbori stopiti v večjo dotiko, da bi se lahko prirejali poučni shodi. Organiste, ki se niso vezbali v orglarskih šolah, bi trebalo v počitnicah povabiti k posebnemu orglarskemu tečaju. Vsi ti predlogi so se odobraval in bo moral odbor gledati, kako jih mogoče uresničiti. Treba pa, da se gg. organisti sami zanimajo za društvo in njegove namene podpirajo.

Od Negove. Dne 2. aprila t. l. vršila se je pri Negovi redka in naj bi bila redka slovesnost. Dne 6. novembra lanskega leta je počil srednji zvon in prišel ob svoj mili glas. Zavarovan je bil pri »Unio catholica« zatorej ga je izročila v livarno Frisch & Szabo v Gradcu, katera je zvon popolnoma prenovila in ga dala v Gradcu tudi blagosloviti na ime: Sv. Jožef. Težavno delo, vmeščenje zvona, izvršil je občeznani g. Janez Lančič, kleparski mojster pri Sv. Petru v Gornji Radgoni. To delo ga toplo priporoča. Venec te slovesnosti je blagovolil doplesti velečastiti g. dekan Josip Jurčič s tem, da je prišel s pridigo in s pozno slovesno sv. mašo. Bog mu plačaj. Ubrani, lepo glasno doneči zvon negovski pa naj dolgo let vsem faranom in bližnjim sosedom oznanjuje čast Božjo, mir ljudem in večni mir pokojnim.

Društvena poročila.

Prvi občni zbor društva „Edinost“ v Št. Juriju v Slov. gor. se bo vršil dne 4. maja popoldne. Slavnostni govor ima gosp. Ant. P. Korosec iz Maribora.

Ptujska čitalnica je preložila svoj koncert na 10. majnika t. l.

Kat. slov. politično društvo na Te-harjih si je izvolilo na občnem zboru zadnjo nedeljo sledeči odbor: g. Jos. Rebov, predsednik; Martin Vizjak, podpredsednik; Andrej Presker, tajnik; Štef. Lube, blagajnik in

Mart. Šmerc, knjižničar. — Navduševalne govore sta imela gg. kaplan Bratkovič in dr. Karlovšek.

Izkaz darov za hajdinske tamburaše. Domači rodoljubi skupno 28 K; ptujska posojilnica 30 K; č. g. Matej Osenjak, župnik pri Sv. Petru pri Radgoni 10 K; Ptujčani in drugi gostje pri prvem nastopu tamburašev na Vel. ponedeljek skupaj 32 K 20 v; g. Klanjšek nabral 4 K. — Vsem darovalcem izrekamo pa srčno zahvalo ter prosimo nadaljne podpore, ker se oglašajo k pristopu vedno več fantov, in mnogo takih, ki si ne morejo sami kupiti tamburic. Darove sprejema Alojzij Pogruje, učitelj na Hajdini pri Ptuj.

Sv. Urban v Slov. gor. Ustanovna slavnost našega bralnega društva se je zadnjo nedeljo slavila zelo sijajno. Udeležilo se je mnogo zavednega ljudstva. K društvu je pristopilo že 126 udov in je bodočnost društva zagotovljena. Vse navzoče je srčno pozdravil predsednik osnovalnega odbora vrli kmet Kaisersberger. Po pozdravu so se razumljivo razložila društvena pravila. Mladenič, Martin Čeh, je navdušeno prednašal pesem »Rojakom!«, mladenka Polonica Hamersak pa pesem: »Vprašaj, čemu sem Slovenka.« Slavnostni govor je imel č. g. Franč. Gomilšek od Sv. Barbare pri Ptuj in sicer o Slomškovem reku: Vrli Slovenci! Sveta vera bodi vam luč, materin jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike! Pač ni treba omenjati, da je govornik s svojo plamtečo besedo očaral in vnel vse poslušalce. Pri volitvi odbora je bil izbran predsednikom kmet Kaisersberger, odbornikom pa Simonič, Bezjak, Čeh, Kozoderc, Kos, Belec, Hamersak. Med posameznimi točkami je prepeval slavnoznani andraševski pevski zbor. Hvala mu za njegovo krasno, v srce segajoče petje. Naše društvo pa procvitaj!

Braslovče. Ker so se v nedeljo, dne 20. aprila t. l. gledališki igri »Od hiše« in »Blaznica v prvem nadstropju« zelo povoljno igrate in ker je bila udeležba tolika, da je radi pomanjkanja prostora moralo več ljudi oditi, se bosta te igri na splošno željo in zahtevanje občinstva ponavljali in sicer v nedeljo, dne 4. maja t. l. v prostorih g. Franc Grada. Da se vsakdo lahko udeleži, bo prva predstava ob 4. uri popoldne, druga pa ob 8. uri zvečer. O d b o r.

Slov. katol. akademično društvo „Zarja“ v Gradcu si je na svojem prvem rednem občnem zboru dne 25. t. m. za letni tečaj 1901/2 izvolilo sledeči odbor: Predsednik: cand. iur. Jožef Dermastia, podpredsednik: stud. phil. Jožef Koletič, tajnik: stud. phil. Anton Jarc, blagajnik: stud. phil. Anton Detela, gospodar: stud. phil. Franc Kolenec.

Iz Žalca. Občni zbor »Slov. kat. delavskega društva« dne 13. aprila t. l. izvršil se je vrlo dobro. Če tudi ni bila vdeležba Bog ve kako ogromna, vendar pa so bili vsi zborovalci vneti za prospeh društva in so pazno sledili zborovalnemu vspehu. Po običajnem pozdravu gospoda predsednika je č. gosp. K r u l c, kapelan v Žalci, krepko in jedernato govoril: »Kdo in kako naj deluje pri rešitvi socialnega vprašanja.« Govoril je stvarno in prepričevalno, zato pa je tudi njegovemu govoru sledilo burno odobravanje. Tudi drugi govor g. I. Kač-a o delavskem in obrtnem vprašanju, ki se je načeloma popolnoma strinjal s predgovornikom, bil je z navdušenjem sprejet. Nanašal se je največ na veliko potrebo in korist obrtnih in drugih strokovnih šol, katerih — žal — Slovenci najbolj pogrešamo. — Blagajniško in tajniško poročilo, katero se je za tem prečitalo, vzelo se je v občo zadovoljnost na znanje. Društvo ne nazaduje, ampak mirno in tiho napreduje. Izvolil se je toraj z vsklikom vnovič ves stari odbor. Pri nasvetih so se na predlog društvenega tajnika g. Tone Goršek-a in g. Ivan Kač-a med mogočnim odobravanjem sklenile soglasno sledeče resolucije: I. Občni zbor »Slov. kat. delavskega društva« v Žalci, dne 13. aprila 1902 soglasno sklene, da se

popolnoma strinja s sklepom zaupnega shoda, dne 10. aprila 1902 v Celji radi slovenske gimnazije, da je iste mesto jedino v Celji in nikjer drugod. — II. Resolucija, ki se pošlje našim državnim poslancem, da naj delujejo z vsemi močmi na to, da se ustanovi v Žalcu slovenska državna obrtna šola. — III. Resolucijo za ustanovitev slovenskega vsučilišča v Ljubljani s predlaganimi fakulteti. — IV. Resolucija, katera naj se pošlje našim državnim poslancem, naj delujejo z vsemi močmi na to, da se uvede državno zavarovanje delavcev in obrtnikov. — Vse te resolucije so se po sklepu poslale našemu državnemu poslancu č. g. J. Žičkarju. Se po nekaterih nasvetih in sklepih, ki pa so le ožjega društvenega pomena, zaključil je gospod predsednik zborovanje s trikratnim »Živijo«-klicem svetemu očetu Leonu XIII. in Njeg. Vel. cesarju Franji Josipu I. Med zborovanjem in še tudi pozneje med prosto zabavo so zborovalce prav ljubko s petjem kratkočasili pevci iz Gotovelj in želi obilno pohvale. — Tako je površen opis tega občnega zbora. Društvu pa kličemo, le tako vrlo naprej! Gotoveljski.

Iz drugih krajev.

Ropar Musolino. V Luccii se vrši potratna obravnava proti italijanskemu roparju Musolinu, ki je bil nekoč radi umora nekega Zoccolija obsojen na 21 let ječe, a je ušel, ubil skoro vse svoje nasprotnike in vodil več let celo vojsko italijanskih orožnikov za nos. Musolino je vedno trdil, da ni nikogar umoril; zato je baje ušel iz ječe in je sklenil masčevati se za storjeno krivico. Usmrtil je n. pr. nekega Creo, ki je proti njemu po krivem pričal. Umoril je še mnogo drugih, a baje le v silobranu, da ni poginil kakor lačen volk na cesti. »Jaz nisem brigant, nisem ropar, niti morilec kristijanov, jaz sem le — masčevalec«, je dejal v sodni dvorani. Ko je pripomnil predsednik, da je ukradl Zoccoliju 100 lir, je zavpil Musolino ves besen: »Tako ostavim dvorano, ako boste še nadalje tako govorili; Musolina ne boste nekažnjeni sumničili tatvine.« Ko so omenili v obravnavi tudi nekega orožnika, katerega je Musolino umoril, je začel ropar jokati, češ, da je ta res njegova nedolžna žrtev, katero je ustrelil v skrajni sili. Zdravniki so dognali, da je Musolino božjasten. Obravnava se ni končala. Musolino je bil več let strah italijanskih oblastev. Ker ni storil nobenemu revežu žalega ter se tudi kot begunec vedel vedno plemenito, ga je priprosto ljudstvo slavilo v pesmih kot junaka. Revni pastirji in kmetje so ga skrivali in živili. Velike tolpe orožnikov in vojakov so ga iskale zaman. Padel je orožnikom v roke slučajno in bolan. O Musolinu je več italijanskih narodnih pesni; neki pisatelj je spisal celo gledališko igro o njem. Sedaj ga pa čaka bržčas smrtna kazen.

Živo pokopano dete. V Brunšviku so aretirali delavca Ferbőseja in njegovo ženo, ki sta svojega en dan starega otroka živega pokopala v zemljo. Aretiranca imata še sedem otrok.

Dirka s smrtjo. Jednak slučaj, kakor je sledeči, se je še malokdaj pripetil v zgodovini ameriških železnic: Po Baltimore & Ohio Southwestern progi med postajama Shoals in Washington sta se pomikala dva hitra tovorna vlaka. Vlak št. 33 je bil v Shoals ko je dobil povelje, da naj odrine naprej, ker je proga zanj prosta in da nasprotni vlak št. 50 čaka nanj v Washington.

Kmalu za tem pa je vlak št. 50 dobil novo povelje, naj odide ker čaka nanj vlak št. 33 v Shoals. Naravno je, da bi se bila zvečer ta dva vlaka zaletela drug v drugega in da bi bila nesreča neizogibna. Tu pa je postajni načelnik v Washington zapazil pomoto, hitro odšel na tir ter tam vzkazal premikalni lokomotivi naj zdirja z vso močjo za tovrnim vlakom. Strojvodja je uvidel za kaj se gre in zakuril je lokomotivo na vso moč. Deset milj od Washingtona so šele zagledali rdeče luči na kabusi tovrnega vlaka. Kmalu so bili skupaj. Tovorni vlak je dobil znamenje naj zapelje na stranski tir postaje, katero so ravnokar in kakor po naključju dosegli. Ni bil še dobro na tem tiru, že pridirja nasprotni tovorni vlak z vso hitrostjo na postajo. Preprečena je bila huda nesreča. Železniška družba gotovo ne bo pozabila obdarovati vrlega postajnega načelnika.

Strašen umor v Saležu na Primorskem. V ponedeljek zjutraj okoli 9. ure je vstal 54letni vdovec Škrk Ivan ter pride v hišo, kjer je bila sama 25letna sinaha, hišna gospodinja Marija Škrk. Kakor sam Škrk trdi, je vprašal sinaho, da mu da zajutrek, ali ta mu ga ni hotela dati. Naenkrat pograbi veliki nož in jo prične mesariti; sinaha mu je utekla na dvorišče, kjer jo je vnovič vlovil, jo prijel za lase in jo 28krat z nožem močno udaril; največja rana je bila zadaj za desnim ušesom skozi goltanec v pljuča in skozi pljuča. Priče ni bilo nobene razun sedemletne Pavlice županove in dvanajstletnega dečka. Pavlica priteče po očeta rekoč: Tata, pojte gledat, kako Frenckov Marijo z velikim nožem udarja in za lase po »borjaču« vlačí, in vsakokrat, ko jo udari, kri daleč skoči. Ona pa joče in ga prosi, da naj jo pusti. — Fantič je tekel v prodajalnico in povedal dogodek prodajalničarki Katri Kocman, katera je hitela po župana. Med potjo sreča morilec, rekoč mu: Janez, kaj ste napravili? — Kar sem mislil, je bil odgovor. Župan Grilanc in Katarina Kocman, ko prideta na lice mesta, sta zagledala vse dvorišče krvavo in uboga žena je ležala na drvih z v zemljo obrnjenim obrazom že mrtva. Župan je odredil stražo in poslal nekaj mož za morilecem, kateri so se koj vrnili in povedali, da je morilec skočil v neko jamo blizu vasi, kjer so opazili kamen z nad jame odvaljen. Uro pozneje dospe poročilo iz Zgonika, da je bil morilec v Zgoniku in da je povedal, da je nevesto ubil ter da je hotel skočiti v jamo, pa da se je premislil in da gre sam k sodniji v Sežano, in je tudi nož tam kazal. Ne dolgo potem so ga orožniki s Proseka prijeli in seboj peljali. Ob 3. uri popoldne je prišla komisija in je dala mrtvo truplo prenesti v mrtvašnico v Zgonik.

Gospodarske drobtinice.

Boj rjavemu hrošču. Narava se probuja in oživlja, pomlad s vso svojo lepoto je

tu. Kamor se ozremo po tej božji zemlji, povsod vidimo zeleneti travnike, gozdovi dobivajo novo obleko, priden poljedelec orje in seje, po vinogradih se sliši veselo petje delavcev. Pa, dragi bralec, vem da boš poprašal, kako je to, da se je vse imenovalo, le sadovnjakov ni nihče omenil, in vendar je tam najlepše. Da, najlepše je, vse je v cvetu, vse je odeto v belo obleko; obilo sadja je upati. Toda sedaj sva opazovala vso to krasoto od daleč, stopiva bližje, ogledava si ta ali oni sadovnjak. In sedaj se najim očem odpre nekaj groznega. Vse polno je nekega rujavega mrčesa, kateremu so dali ime rjavi ali majnikov hrošč, to zato ker je res rjav, in se prikaže koncu aprila in v začetku maja. Ne bom tukaj opisoval, kakšen je, naj se toraj čitatelj sam blagovoli potruditi in naj si ga ogleda. — Škoda, ki jo doprinaša rjavi hrošč, je očitna. On uniči cvetje in listje in tako pripravi sadjerejca, da ne dobi samo nič sadja, temveč, da tudi drevo kolikor toliko oslabi. Kakor potrebuje človek pljuča, da mora dihati v se zrak, in ker brez tega ne more živeti, tako potrebuje tudi drevo listja, ki je, kakor človeku pljuča. Ker tedaj rjavi hrošč uniči listje, ne more tudi sadje lepo dozoreti, ker ne dobiva dovolj organskih snovi. To je na kratko škoda, katero doprinaša sadnemu drevju, in cenjeni čitatelj bo gotovo razvidel, da ni malenkostna, kakor trdijo nekateri. — Ako hočemo tedaj, da bomo imeli jeseni obilo lepega in dobro dozorelega sadja, pokončujmo ta mrčes takoj od začetka. Najbolje je v jutro, ko je še rosa, da ne more leteti, ker so mu otrpnile v hladnem majnikovem jutru krila. Pogrnimo pod drevo, kjer mislimo otepati hrošča, dovolj veliko rjuho, potem potresimo na lahko drevo, tako da popadajo hrošči na njo. Potem gremo k drugemu drevesu in tako naprej, dokler nismo pri koncu. Nato pogrnimo lepo skupaj in potisnimo vse skup v vrelo vodo, katero je pridna gospodinja tačas pripravila. Mrtve hrošče lahko pomečemo perutnini, ali pa je vržemo na mešanec ali kompost, za kar so posebno priporočljivi, ker so bogati na dušiku. — S tem, da smo tako obirali hrošče, pokončali smo tudi mnogo ogrcev, katere poljedelec dobro pozna, kot velike škodljivce na polju; tudi v vinogradu, na vrtu in travniku delajo veliko škodo. — Ker je letošnje leto, hroščovo leto, bomo imeli pred njimi tri leta mir, ker se v tolikem številu prikažejo le vsako četrto leto. Da pa še se jih tedaj obranimo, pokončujmo pridno ogrce, posebno tedaj ko orjemo, ne preganjajmo ubogega krta, kateri jih mnogo pokonča, dasiravno nam njegove krtine niso ljube.

Iv. Vuk.

Loterijske številke.

Gradec 26. aprila: 90, 46, 28, 36, 77.
Dunaj 26. aprila: 80, 46, 81, 14, 11.

Društvena naznanila.

Dne 4. maja: Koncert »Kmet. bral. društva v Gor. Radgoni« v gostilni »pri Angelju« s tamburanjem, petjem, četvorko na lok in deklamacije.
» » » »Bral. društva pri Sv. Rupertu v Sl. gor.« veselica popol. ob 3. Petje in igri: »Kmet Herod« in »Jeza nad petelinom in kes«.
Dne 8. maja: »Katol. bral. društva na Polzeli« ob 3. uri pop. gledal. prepstava »Lurska pastarica« v prostorih g. župana Jul. Žigana.
Dne 11. maja: »Dekliške zveze bral. društva pri Sv. Juriju ob Ščavnici« velika spomladanska slavnost v gostilni gospe Slane.
? ? ? »Bral. društva v Podvincih pri Ptuj« ob 3. uri popoldan v gostilni g. Vojškovi pogovori, igra in srečolov.

Oddaja trt!

Po pomoti mi je še ostalo 1000 komadov suho cepljenih trt I. vrste in sicer: 542 Laški rilček, 400 traminer in 58 Burgunder na Rip. portalis cepljene. Zadnja cena 180 K. — Ako jih kdo še potrebuje, naj se oglasi najkasneje do 15. maja pismeno.

Anton Slodnjak, trtnar
pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., pošta Juršinci pri Ptuj.

Dve učiteljski službi

za dva razreda

213 1—1

na Stari cesti pri Ljutomeru.

Prosto stanovanje. Prošnjiki naj se oglašajo do 20. maja t. l. pri načelnikstvu kraj. šolskega sveta.

I. Novak, načelnik.